

Zegeviert de liefde

boven de NZ-boor?

Na jaren van bouwoverlast en verzakte huizen op de Vijzelgracht is er nu een opera over de Noord/Zuidlijn in de maak: *Günther en Julia*.

RACHEL MORSSINK

‘Laat het jubelend klinken,’ zegt dirigent Erik Waerts. Zijn armen gaan de lucht in en het koor barst los: “Amsterdam wordt zeer spectaculair, wij zijn werkelijk tunnelvisionair.” De proloog eindigt met een hoogtepunt: “De boor gaat door!”

De repetities van buurtopera *Günther en Julia* zijn begonnen. Op 21 en 22 september brengen de bewoners van de Vijzelgrachtbuurt – een buurtnaam die speciaal voor dit project is bedacht – het eindresultaat ten gehore.

Het verhaal wordt verteld vanuit de optiek van lerares Julia. Bouwvakker Günther – symbool voor de Duitse aannemer Max Bögl – werkt aan de bouw van metrostation Vijzelgracht en is verliefd op haar. Zij ziet hem niet staan en verwijt hem bovendien de overlast. Dan verzakken de huizen, worden bewoners geëvacueerd en treedt een wethouder af.

Belangrijkste vraag: zal de liefde zegevieren?

Het idee voor de buurtopera ontstond bij ouders van basisschool De Kleine Reus, in de Nieuwe Looiersstraat. Initiatiefnemer en componist Sjoerd Wildervanck: “Een klasgenootje van mijn dochter moest 's nachts zijn huis uit omdat het verzakte. Zijn broertje zou de volgende dag jarig zijn, maar de familie mocht niet meer naar binnen om het cadeautje te halen; de nieuwe fiets bleef op zolder staan.”

Dat gegeven inspireerde Wilder-

Hoewel de rollen nog niet zijn verdeeld, wordt er al enthousiast geoefend. Tweede

vanck. Samen met andere ouders schreef hij ruim een jaar aan de opera en bij de audities werden onlangs bijna veertig zanger-acteurs geselecteerd. Iedereen is door werk, school van de kinderen of huis betrokken bij de buurt.

Martine Sourbag (29) is dolblij dat ze bij de acteurs zit. “Iedereen is enthousiast en gemotiveerd. Het is een enorme eer om mee te doen.” Ze hoopt zelfs dat het tot meer leidt. “Ik speelde al eerder bijrollen als dode, draak of boom, maar wellicht dat dit

van rechts Bert Demyttenaere.

mijn grote doorbraak wordt.”

Ook Bert Demyttenaere (73) heeft al de nodige ervaring: “Ik zing elke dag luid onder de douche.” Hoopt hij op de rol van Günther? Zijn ogen beginnen te stralen. “Ik hoorde dat er ambtenaren in het stuk voorkomen. Dat

lijkt me zo prachtig om te spelen.”

De deelnemers zijn vrijwilligers, maar inmiddels is een bijna professionele organisatie opgetuigd. De dirigent, twee regisseurs en een technisch producent krijgen betaald en er is een comité van aanbeveling inge-

steld, met onder anderen buurtgenoten Hanneke Groenteman, Mere Laseur, Alma Netten en Cees Holtkamp.

De Stichting Culturele Activiteiten Vijzelgrachtbuurt Amsterdam (Scava) is opgericht om alles in goede banen te leiden. Zakelijk leider Thijs Lommen: “De subsidieaanvragen zijn de deur uit. Pas in april blijkt of we de financiering rond krijgen, maar alle professionals zijn bereid dat risico te nemen.” Voor de gehele productie is minimaal een ton nodig. De Dienst Metro – waar ook de voormalige Dienst Noord/Zuidlijn in is opgegaan – draagt tienduizend euro bij.

De opera is geen aanklacht tegen falend overheidsbeleid, maar schuwt pijnlijke onderwerpen niet. Volgens sommigen is de opera daarom ook

‘Vannacht, onverwacht, ging van ons heen een ziel van steen’

een vorm van traumaverwerking voor de buurt. In het requiemgedeelte bezingt het koor de ‘gestorven huizen’. Vrij opgetekend: “Vannacht, toch onverwacht, ging van ons heen een ziel van steen. Een ondergrondse kracht heeft ons dit gebracht. Na een eeuwenlang bestaan is van ons heengegaan: ons huis, ons thuis.”

Het stuk eindigt met hoop: “Laat ons genieten van de nieuw vereende kracht. Er komen nu kansen om te glanzen. En samen verder te gaan. Naar de toekomst van de Vijzelgracht.”

Voorlopig leert iedereen de eerste en de tweede stem, de rolverdeling volgt binnenkort. Er komen in april nog audities voor de kinderrollen en volgende maand beginnen naast de koor-ook de toneelrepetities.

FOTO ELMER VAN DER MAREL